

Højt fra Træets grønne Top

Allegretto.

E. Horneman

1. Højt fra Træets grønne Top straal'er Ju-le-glan-sen; Spil-lemand, spil ly-stig op,
 nu be-gyn-der Dan-sen. Læg nu smukt din Haand i min, ik-ke rør ved den Rosin,
 først maa Træet vi-ses, si dens kaldet spi-ses. *mf*

2. Se, Børnlil, nu gaar det godt,
 I forstaar at trave,
 lad den lille Sine blot
 faa sin Julegave.
 Løs kun selv det røde Baand,
 hvor du ryster paa din Haand.
 Naar du strammer Garnet
 Kvæler du jo Barnet!

3. Peter har den Gren saa kær,
 hvorpaa Trommen hænger;
 hvergang han den kommer nær,
 vil han ikke længer.
 Hvad du ønsker skal du faa,
 naar jeg blot tør stole paa,
 at du ej vil tromme,
 før min Sang er omme.

4. Anna hun har ingen Ro,
 før hun faar sin Pakke:
 fire Alen Merino
 til en Vinterfrakke.
 Barn! du bli'r mig alt for dyr,
 men da du saa propert syr,
 spare vi det atter,
 ikke sandt, min Datter?

5. Denne Fane ny og god
 giver jeg til Hendrik;
 du er stærk og du har Mod,
 du skal være Fændrik.
 Hvor han svinger Fanen kækt!
 Børn! I skyld ham Respekt;
 vid det er en Ære:
 Dannebrog at bære.

6. Træets allerbedste Zir
 skal min William have;
 paa det blanke Guldpapir
 maa du gerne gnave.
 Vær forsigtig og giv Agt,
 indenfor er Noget lagt,
 som du ej maa kramme,
 det er til din Amme.

7. O hvor den er blød og rar,
 sikken dejlig Hue,
 den skal sikre Bedstefa'r
 imod Frost og Snue;
 Lotte hun kan være stolt,
 tænk jer, hun har Garnet holdt,
 det kan Hanne ikke,
 hun kan bare strikke.

8. Børn! nu er jeg bleven træt
 og I faar ej mere,
 Moder er i Køkkenet,
 nu skal hun traktere.
 Derfor faar hun denne Pung,
 løft engang, hvor den er tung!
 Julen varer længe,
 koster mange Penge.

P. Faber.